

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Olsker, Rutsker, Rø,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Udgever:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 514

Alm. Annoncer 10 Øre pr mm efteri. Gange 8 Ø,
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 30. December

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1937

Smedens Frieri

Humoreske af Sophus Lang

Smaa Byer udenfor Hovedru-
terne i det vestlige Amerika er
ikke spændende. De bestaar i Reg-
len af en Gade paa hver Side af
Jernbanesporet. I den ene Gade
findes Bankfilialen, Biografen og
Forretningerne, i den anden Be-
boelseshusene. — Sjældent finder
fremmede Vej til saadan en lille
søvnig By, men derfor er den ogsaa
et udmærket Tilflugtssted for
en Mand, der af en eller anden
Grund vil forsvinde, forudsat at
han kan vinde den lille Bys Til-
lid og glide ind i Ensformigheden
uden at skabe Grund til Formod-
ninger og Skumlerier.

Windfall var en saadan By, og
her træffer vi Jacob Bassett som
Indehaver af Bog- og Papirhan-
delen samt Kontor for Køb og
Salg af Ejendomme og Bygge-
grunde. Den sidste Afdeling af
Forretningen optog ikke meget af
hans Tid, da Byen ikke gjorde
Mine til at ville udvide sig, saa
Bassett førte en stille indesluttet
Tilværelse og kom kun sammen
med ganske faa Mennesker.

Det var nu allerede en Del Aar
siden han havde nedsat sig der,
saa han var forlængst en naturlig
og uomtalt Bestanddel af Befol-
ningen. Han saa ud til at befinde
sig særdeles vel, var lille og rund
med en næsten barnlig Teint i et
venligt smilende Ansigt.

Den Mand, som egentlig var
hans eneste nære Ven, var samti-
dig hans diamentrale Modsætning.
Det var Genboen, Vogn- og Be-
slagsmed Michael Potter. Potter
var en høj, ranglet, noget duknak-
ket, meget mørk Mand — og saa
faamælt, at man næsten kunde tro
at han var stum. Men tiltrods for
den store Forskel, der var paa
dem, fandt de to Mænd Behag i
hinandens Selskab, og om Aften-
en, naar Boghandelen var lukket,
og Ilden paa Smedens Esse sluk-
ket, kunde man være sikker paa
at træffe de to Mænd sammen.
Saa havde den livlige Jacob Lejlighed
til at udfolde sig som Fortæller.
Han kunde ikke let finde
en mere ideel Tilhører end den
tavse Michael, som aldrig afbrød
Jacob med et eneste Ord.

Ja saadan havde det været ind-
til for ganske nylig, men saa var
der kommet Kludder i Regnskabet.
En Dag i November havde Mi-
chael været et Ærinde i Nabo-
byen, og siden den Dag maatte
Jacob undvære hans Selskab hver
Onsdag Aften, idet Michael nem-
lig paa denne Aften efter et meget
omhyggeligt Toilette kørte afsted
ud af Byen i sit lille Enspænder-
køretøj.

Skønt Jacob selvfølgelig var

nysgerrig efter at vide, hvad den
anden foretog sig, fik han dog
ikke sin Nysgerrighed tilfredsstil-
let. Michael mælede ikke et Ord
om sine Udflugter.

Det var som sagt Onsdag Af-
tnerne, der var Skuepladsen for
Michaels Ture ud af Byen. Den
fjerde Onsdag i Rækken — det
var i December og ganske kort
før Jul — kørte han som sædvan-
lig nybarberet og iført sit blaa
Tøj ad Vejen mod Syd langs Jern-
banelinien. En Mils Vej fremme
kørte han ind i en Gaard og mod-
toges af en trivelig Dame, som
vel var ude over den første Ung-
dom, men endnu var en blom-
strende Kvinde, som ikke havde
sagt Farvel til Livet. Der var øjen-
synligt ikke andre hjemme i Hu-
set, og det var da ogsaa den
Kendsgerning, at Husherren var
borte hver Onsdag, der mulig-
gjorde det for Husholdersken at
invitere Selskab disse Aftener.

Michael havde hidtil passet sit
Hus ganske alene og været tilfreds
med Tingenes Tilstand, men efter
at han ved et Forretningsbesøg
hos Fru Johnsons Husbond havde
truffet denne Dame, følte han sig
draget af hendes fænomenele Evne
til i en Fart at dække et Bord
med herlig veltillavet Føde — og
siden lige saa hurtigt faa ryddet
op efter Maaltidet. Der var som
slikket i det Hus, hvad man ikke
kunde paastaa, der var hjemme
hos Michael. — Det var slet ikke
selve Kvinden, der drog ham, men
hendes huslige Færdighed. Det
havde i den Grad duperet ham,
at han, den ordknappe, havde
ladet en Bemærkning falde derom.
Fru Johnson havde følt sig smig-
ret og fundet en Lejlighed til at
invitere Michael til den følgende
Onsdag. Saaledes var det kom-
met.

Som Jernet drages mod Magne-
ten, droges den tavse Smed mod
al denne Herlighed. Han maatte
afsted og se sig møt paa disse
Orgier i skinnende Blankhed igen.
Og nu var han her altsaa for
fjerde Gang.

Som de sad der, hun med sit
Sytøj og han ret op og ned, kom
det over Michael, at nu maatte
han gøre noget.

„Hør — hm! Kunde De ikke
tænke Dem at se, hvorledes jeg
bor?“

Fru Johnson saa hurtigt op som
en, der endelig har opdaget noget,
hun længe har søgt. „Jo Tak, det
vil jeg gerne“, svarede hun med
hurtigt tilkæmpet Rø.

Siden sin Mands Død for seks
Aar siden — man fandt hans Hat
og Overfrakke ved Flodbreden,
men aldrig ham selv — havde hun
holdt Hus for fremmede. Nu læng-
tes hun efter at faa sit eget. Hun
syntes godt om denne tavse Smed,
der saa øjensynligt beundrede og
værdsatte hendes Arbejde efter

Den hellige Julenat.

Det er Corregios berømte Maleri vi ovenfor gengiver et Bil-
lede af. Det straalende Lys, som udgaar fra det lille Jesubarn, breder
sig over alle Forgrundsfigurerne, den hellige Jomfru, Josef og Hyr-
derne, medens Englene svæver over Krybben. Maleriet udførtes 1527
og Kunstneren fik 160 Kr. i vore Penge for det — nu er det Milli-
oner værd, og Corregio opnaede Verdensberømmelse.

Fortjeneste, og havde allerede
taget sin Beslutning. At Fru John-
son havde taget en Beslutning,
betød i Virkeligheden at hun havde
naaet sit Maal, thi hun var en
meget energisk Dame, som hver-
ken skyede Ild eller Vand, naar
et Slag skulde slaas, og ve den,
der stod hende imod, naar hun
var paa Krigsstien.

Det bestemtes at hun skulde
komme til Windfall Søndagen ef-
ter, hvorpaa Michael kørte hjem.
Paa Vejen tænkte han Sagen me-
get nøje igennem og kom til det
Resultat, at han maatte sikre sig
denne Kvindes Dygtighed — og
han maatte sikre sig den saadan,
at den ikke kunde blive ham fran-
narret, altsaa blev det nødvendigt
at gifte sig med Enken.

Michaels Opfattelse af Tilvæ-
relsen var primitiv. Naar en Ting
skulde gøres, maatte den gøres
ordentlig. Hans Tanker gik ad
lige, gennem Generationer banede
Veje. Han nærrede intet Ønske
om at blive gift, men naar det
ikke kunde være anderledes, saa
var der ikke noget derved at gøre.
Det eneste, der pinte ham, var,
hvorledes han skulde faa det sagt.
Men det pinte ham ogsaa tilgavns.
Til daglig var det ham besværligt
nok at holde en ganske alminde-
lig Samtale gaende. Hvor over-

vældende vanskeligt vilde det da
ikke være for ham at fri.

Saaдан sad han nu slet ikke og
filosoferede. Han følte blot Umulig-
heden af at sige det forløsende
Ord som en stor mørk, uoversti-
gelig Mur, som spærrede ham
Vejen.

Søndag Morgen kom og med
den Fru Johnson, som Michael
efter Aftale hentede ved Toget.
Ankomsten til Smedens Hus tog
hun straks et hurtigt, men altom-
fattende Overblik, mens Michael
tavs saa til.

„Her mangler blot en ordnende
Haand“, var Fru Johnsons Dom
efter endt Inspektion, hvorefter
hun uden videre Omsvøb lagde
Overtøjet, smøgede Bluseærmerne
op og lod den ordnende Haand
træde i Funktion, medens Beun-
dring fyldte Michaels Bryst.

Kunde han dog bare faa sagt
det, han saa gerne vilde; men han
kunde ikke, det var som der nu
helt var slaaet Laas for hans Ta-
les Brug. Han gik ud og satte sig
paa Havebænken og bakkede en-
ergisk paa sin Pibe. Fik han ikke
ordnet Sagen i Dag, blev det vel
aldrig — og saa vilde hans Hus
blive snydt for alt det, som dette
Vidunder kunde præstere.

Da skete der noget mærkeligt.
Michaels Hjerne fødte en pludse-

Nr. 33. Følg med:

Lad Dem ikke lokke,
men køb den originale
LOTUS THE.
Der er Frimærker i Pakkerne
for Samlere.

en gros M. & V. Salomonsen

lig Tanke, hans Mund aabnede
sig, og Piben faldt paa Jorden.
Jacob — ja Jacob maatte kunne
hjælpe ham. Han kunde tale —
hans Mund var der ikke Slaa for.
Smeden rejste sig. Mon Jacob var
kommen hjem fra sin sædvanlige
Søndag Formiddagstur. Han blev
ligefrem ivrig og skyndte sig over
til Boghandleren. — Denne var
endnu ikke hjemme; men Michael
kendte Vennens Vaner og vidste,
i hvilken Retning han skulde søge
ham.

Et Stykke uden for Byen traf
han den lille Mand.

„Hvad er der ivejen, Michael?
Sikken Fart du har paa“.

Joh — øh — hm! Jeg maa tale
med dig“.

„Snak los, Ungersvend“.

„Det er svært, høj — hm —“

„Ja, jeg ved jo nok at du ikke
er pludrevorn, men spyt nu ud!“

„Du maa, høj — hm — du maa
fri for mig“.

„Fri? — Hvad maa jeg? — Er
du tosset? — Slap det derud med
disse Udflugter hver Onsdag? —

Ja, jeg kunde jo nok have sagt
mig selv, at der var en Kvinde
med i Spillet. Michael dog, er du
ikke klogere?“

„Joh — men hun er noget saa
ferm til at skure og skruppe, lave
Mad og pudse Kobbertøj.“

„Naa det er hun. — Vil du nu
høre lidt paa mig, saa skal jeg
betro dig en Hemmelighed, som
jeg ikke vilde slippe løs til en
eneste Person, der blot var gan-
ske lidt mere rapmundet end du.
Jeg har været gift.“

„Har du?“ Forbavselsen stod
tydeligt nok malet i Smedens An-
sigt.

„Det kan du være muggen paa
at jeg har. Og det var med en
Dame, der ikke havde sin Lige i
alt det, du før nævnede. Jeg holdt
det ud i tre Aar, saa kunde jeg
ikke mere.“

„Hvad gjorde du saa?“

„Jeg døde“.

„Hvad gjorde du?“

„Døde, kære Ven. Jeg druknede,
men man fandt aldrig mine sørge-
lige Rester. Jeg skal vise dig alt
hvad Aviserne skrev derom, jeg
har det derhjemme.“

„Jeg kan ikke se Fornuft i det,
du siger; men det er vel ogsaa
dit Spøg“.

„Nej, det er den reneste, sand-
færdige Alvor, som jeg kan bevise
for dig“.

„Jeg forstaar dig nu ikke“.

„Nej, du forstaar ikke, for du
har ikke selv prøvet, hvad det vil
sige“.

„Jeg er bare saa gal i Hovedet paa mig selv, fordi jeg ikke kan faa Ordene frem, naar jeg staar overfor hende. Vil du ikke nok hjælpe mig.“

„Skulde jeg hjælpe en Ven til hans Fordærv? Skulde jeg føre dig lige i Løvens Gab! — Naa, se nu ikke saa ulykkelig ud. Naar du vil ud i Uføret, skal jeg hjælpe dig, men kom ikke bagefter og bebrejd mig noget. Jeg har advaret dig, og nu maa du selv tage Følgerne.“

De to Venner vandrede ind mod Byen og naaede snart Smedens Hus. Idet de aabnede Laagen kom Fru Johnson ud af Huset. Det gav et Sæt i Hr. Bassett, og han smuttede om bag Smedens Ryg, hvor han prøvede paa at skjule sig.

„Det er min Ven, Jacob Bassett“, sagde Michael og vendte sig mod Jacob.

Et Brag og et Skrig. Fru Johnson tabte Opvaskebaljen, hun bar paa.

„Jacob!“
Jacob Bassett var et Syn for Guder. Fuldstændig lammet stod han der, stum og med hængende Underkæbe.

„Jacob, er det dig?“
„Ja — jo — det er det“. Han fik efterhaanden Mælet igen.

Smeden stod fjoget og forstod ikke et Muk.

„Naa, her skal jeg altsaa finde dig igen, Jacob. Og jeg som troede, at du var død og borte. — Skammer du dig ikke? Jeg har grædt mine salte Taarer over dig og troet du var druknet, og saa spanker du lyslevende omkring her under et falsk Navn. Hvad er det du kalder dig — Bassett? Aa Jacob, Jacob, hvor kunde du nænne det? Hvor kunde du bringe den Sorg over din kære lille Rosa. — Jacob! —“

Hun strakte Armene ud imod ham, og hvor nødig han end vilde, maatte den utro Husbond falde til sin rette Ægtehustrus tilgivende Barm. Han gjorde det med et dybt Suk. — Smeden stod stadig og maabede.

„Hr. Potter“, sagde Fru Johnson, „her ser De min Mand, som jeg troede var druknet. Jeg burde være rasende paa ham, men jeg kan ikke. Jeg er saa lykkelig over at have fundet ham igen. Er du ikke Spor af glad over at have mig hos dig igen, kære Jacob?“

Hr. Bassett — eller rettere Johnsons Svar var en underlig hæs Hosten. Han vovede ikke rent ud at sige Nej.

„Kære Jacob, jeg tror du er min Julegave. Om et Par Dage er det jo Jul. Jeg kan endnu naa at faa dit Hus i Orden til Højtid. Følg mig til vort Hjem. — Og De, Hr. Potter, fejrer selvfølgelig Juleaften med os.“

Det var en forstumlet Michael, der saa Ægteparret forsvinde ind ad Boghandlerens Gadedør. — Længe stod han og stirrede derover — saa vendte han sig og gik ind.

Og det var først da han sad tæt efter Julemaaltidet i Jacobs og Rosas Stue, hvor alt skinnede af Sæbe og Pudsecreme, at han nogenlunde fandt sig selv igen og slog sig til Taals med, at det ikke kunde være anderledes.

Men paa Vej til Kirken Julemorgen talte hele den lille By om det mærkelige, der var sket, for Historien var allerede paa en eller anden Maade sivet ud.

Jacob prøver sikkert ikke mere paa at forsvinde, og Smeden maa nøjes med at nyde Fru Johnsons eminente Dygtighed paa anden Haand.

Men han trøster sig med, at saaledes skulde det vel være.

Aarets Revue.

Nu vender Klodens Bane, bort gaar det gamle Aar; saadan var jo dets Vane og er, mens Liv bestaar. Nu kommer Solen stigende med Varme, Liv og Lys, og Mørket svinder vigende for Solens Straalekys!
Hvert Nytaar giver nye Haab for gamle, som blev brudt; vi giver det en festlig Daab: Fyrværkeri-Salut!

Og Uret tikker, Tiden gaar, den kommer ej igen; vi mindes da det gamle Aar — trods alt, det var vor Ven, thi hersker end der Ufreds Aand i Syd og Øst og Vest, i Norden knyttes Fredens Baand, der baader alle bedst. Nu Danmark øger Fredens Værk, slaar over Lande Bro; det Aar, der gik, var Mærkeaar for demokratisk Tro. Og Socialismens brede Blok gav Højre—Venstre Smæk, ja Stauning har Reformen nok, naar Landstinget er væk! —

Her i vor kære lille By Omvæltninger der sker, vort Byraad skiftede Kulør, og Bloch blev pillet ner! Et Held det var, han fik Pension, et Plaster smertefri; vor ny Borgmester — Petersen vist ogsaa Tak vil si', naar han engang gaar af, og vi igen Pension maa gi'!
Og „Østersøen“s „Borgholm“, ak vor Stolthed og vort Haab, var ude for et lille Krak og fik en anden Daab; men „66“ den pynted' op med Promenadedæk, — nu klarer Ruten den tip—top, men Aktierne er væk! —

Vort Byraad fik en Liste sendt i underskreven Stand. Forbydes skulde som bekendt Turister paa vor Strand at gaa med Shorts og Badedragt, som der var altfor kort. Blufærdigheden maa gaa Vagt, naar Dyden gaar med Short!
Nu skal Betjente passe paa de Evadøtre smaa, og alle Adam'erne maa ta' lange Bukser paa! —

Der er saa smukt ved Hammershus, Ruiner, Klipper, Bølgebrus, og Løvehoveder, der vist Kameler ligner mest! Men vor Natur tilsvinet bli'er med Madpapir og meget mer; ja selv mod „Løverne“ en Nat blev lavet Attentat. En Damper vilde vædre dem og brasede mod Klippen frem, men fejled' Maalet og sad fast, saa Bundens Plader brast. —

Pølsevogne har Rønne nu faa't, Geschæften gaar vel rigtig godt, thi her i Kommunen Slagterne sa', „so ein Ding maa ogsaa vi ha'! Baade nede ved Allinge Havn og i Sandvig kan de gøre Gavn!“
Men Pølser vort Byraad ikke lider, Andragendet henlagt til bedre Tider.

I Fodbold, Badminton, Gymnastik trænede A. S. G. med Verbik. Spillerne gav han en Masse Fiduser, og modtog til Gengæld mange Sjuser. Vandbeholder paa Langebjerg fik vi, maaske kan der nu mere Vand bli'. Hver Sommer maa der jo spares paa Vandet,

men ikke alle Borgere kan det, der vandes Haver, Heste og Kør, og Naboen tidt man Tjenester gør! men nu kan vi idømmes store Straffe, naar vi skænker vor Nabo lidt mer end til Kaffe!

Der graves hvert Aar i vore Gader, Kloakrør lægges til Husfacader, og Ejeren tilstilles Regningen paa Skattebillet-Kvitteringen!
Men Byraadet afslog dog kategorisk et Kursus for Vejmanden paa Teknologisk?

Nede ved vor Badestrand ingen noget besørge kan, thi man mangler et Toilet, og Raadet vil ikke bevilge det; derimod fik vi en Teltlejrplads og et lille gammeldags „Das“! — Stor Fest

man vilde paa Havnen holde med Dansestrade og Bade kolde! Skønt faderligt Raadet Tilladelse ga', saa blev der alligevel intet dera'. Stangemøllemlen

blev derimod lavet, saa Havnen atter har Værn for Havet

Sæsonen blev god, her var mange Gæster,

Dansen gik, og højt man fester; men meget det ikke i Kasserne ga', Hotellerne klager — uha—uha! — Der „Kaiser“

kom med Dreng og Pi'er, Frokostpakker og Kroner man gi'er. Det gæstfrie Danmark gi'r Frokost og Skejser, skønt Tyskland har ingen Valuta til Rejser. —

Nordbornholms Turistforening har da ogsaa samme Mening, og Bestyrelsen da fandt a' dansk Turist-Propaganda skal der være Mening i, altsaa noget med Filmeri!

De har filmet Hammershus, Johns Kapel og Bølgebrus, Strandbad, bare Ben og Arme, alt hvad paa vor Ø har Charme!

I Keglebane Fredriksen projekterer. Raadets Formand demonstrerer, hvordan man i Rønne sig arrangerer. Blot den er støjfri og ikke generer, Byraadet Planen gouterer og accepterer.

Saa snart Sæsonen slutter a', man fat paa Autovejen kan ta', og nu er Turen kommen til Tejn, der længe har ligget i Vej'n. Nu ryddes Fiskernes Huse og Have, sprænges Klipper og graves Grave, det er som om Krigen raseret har, men vent — til Sommer er Vejen klar.

December bragte os Storm og Sne, en tidlig Vinter vi frygtede; men Julen kom med Tøvejr og Pløre, de handlende fik fuldt op at gøre, paa Kirkepladsen den lysende Gran Julestemning fremtrylle kan.

Med Glædelig Jul vi nu slutte faar. Godt Nytaar og Tak for det gamle Aar!

Familie-Journalen

lader i sit Nytaarsnummer Grønlandere og Grønlandsfarere selv fortælle om Nytaar paa Grønland, og giver derved et interessant Billede af, hvorledes Befolkningen der fejrer det nye Aar. Desuden causerer Lis Byrdal over Emnet „Der fødes et Aar“, og som en virkelig morsom Nyhed starter Familie-Journalen en Serie Rejseforedrag ved den kendte Foredragsholder Valeur Fausbøll. Disse Foredrag forbindes med en Præmieuddeling. Ronalds ugentlige Sportsartikel kaster Lys over Atletikens Kaar herhjemme, og man morer sig over Tegningen „Dansk Eksport til Udlandet“. Novellerne er mangle og gode, og der findes alt, hvad der kan interessere Damerne, ogsaa det smukke Dybtrykstilleg.

Ved Byraads mødet

den 22. ds. forelaa kun faa Sager af Interesse. Min. meddelte at Poul Jørgensens Ejd. Matr.-Nr. 187—88 er optaget som Landbrugsejendom.

Avlsbr. Chr. Holm ønsker ikke Nedkørslen til sin Ejd. tjæret, naar han selv skal betale det, medens Krak, Anna Nielsen og Oskar Fält andrager om Tilskud i Form af Skærver til Vejens Istandsætning.

Bornh. Stenindustri fik Pladsen udvidet mod en Lejeafg. af 50 Kr.

Løsningen

paa vor Billedrebus var „Naar Enden er god er alting godt sagde Manden som aad Skinken“. De to Vindere var Valborg Hansen, Muradam, Klemensker (5 Kr.), og Einar Nielsen, Storeg., Sandvig (Brevpapir)

Her er gode Sager til Salg - og til smaa Priser

Frisklavet Konfekt

100 — 175 — 225 Øre 1/2 kg.

Dadler i store Æsker 125 Øre Halvkg.

Figner

i løs Vægt og Pakker.

Store, søde Appelsiner

Fine Citroner

Nordlandets Handelshus.

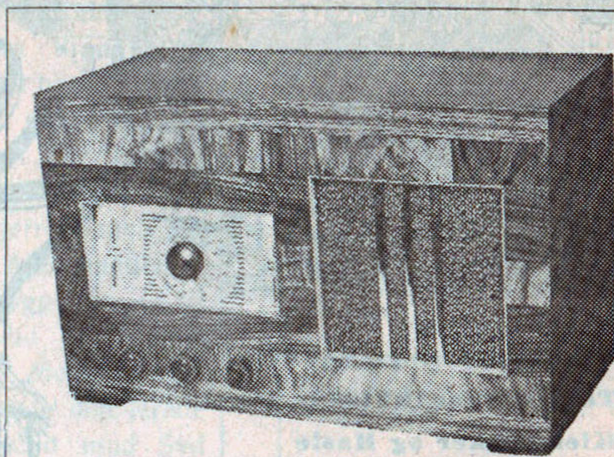
Radiosæson 1938:

Prøv mine nye Modtagere — Alle kendte og førende Mærker. Gode Afbetalingsvilkkaar. God Service. 1. Kl. Reparationsværksted.

Friske Annodde batterier hjemkommer hver Uge.

LADESTATION

Gaa altid til Fagmanden det betaler sig!

Unica Modtageren »Philco« Kr. 265.

ALLINGE RADIOFORRETNING

WILLIAM LIND, NØRREGADE, ALLINGE — TLF. 95

Røde Kors

Allinge-Sandvig Afdeling

afholder Generalforsamling i Fru Christensens Havestue Tirsdag den 11. Januar Kl. 19,30.

Bestyrelsen.

Landmanden maa huske

at Bestillinger over **Kløver-, Græs- & Roefrø** samt alle Sorter **Kunstgødning** til Foraaret 1938 gerne skal ordnes og indsendes i de første Dage. Send Bestilling til

Nordlandets Handelshus

Frelsens Hær, Allinge.

Norsk Juletræsfest med Auktion Mandag den 3 Januar Kl. 20.

Entre: en Pakke.

H. Andersen, Kaptain.

Ved Patienternes Jul

paa Sygehuset vandtes Pudsen paa stærk rød Nr. 69, Billedet lysrød Nr. 62.

En varm Tak for de mange Gaver, som i Aar og tidligere Aar er givet til Patienternes Jul.

Frk. Dam.

Ung Pige

kan faa Plads 1. Januar.

Hotel Allinge. Tlf. 25.

Mergel til Salg.

Kofoed, Tlf. Sandvig 6.

Biografen

1. og 2. Januar Kl. 20

Danielle Darrieux i det charmerende **Hendes Apache** Pariser-Lystspil

Sprængfyldt med Humør, muntre Sange og pudsige Tricks. — En Film, der morer fra først til sidst.

Sæt Kulør paa Livet! —

Et godt Glas Vin og en tør Cigar med Smag! Rolde Frokostsnaps i store og smaa Flasker. Smaa Priser i

Nordlandets Handelshus.

Ved Bagning til daglig og Fest...

naturligvis

MEL fra Gudhjem Mølle!

...forlang det altid hos Deres Købmand

Gudhjem Møllens Produkter er anerkendt over hele Øen

Hotel Stammershalde

Nytaarsaften: Fest

Bordbestilling: Tlf. Allinge 121

2. Nytaarsdag: Musik fra Kl. 16

Willy Andersens Orkester

Tegn Aarsabonnement paa Nordbornholm - kun 1 Kr. Kvartalet

Med Ønsket om godt Nytaar -

Hotel ALLINGE Axel Frederiksen	Allinge Radioforretning William Lind . Nørregade	TH. HOLM Allinge Messe
PRIMA P. Ipsen A. Nielsen	Cykle- & Radioimportøren H. Jørgensen	Henning Jørgensen Bageri og Conditori
Kofoed & Mortensen Byggeforretning	HØIERS HOTEL Bryde Rasmussen	BIOGRAFEN
ALLINGE TEGLVÆRK	TATOLS UDSALG E. Hansen Allinge	C. Jensen Handelsgartner Allinge
Andr. Mikkelsen Autoværksted Allinge	Chr. Jørgensen Slagterforretning	Træskomager L. Larsen
Grethe Lundgreen Lindeplads Allinge	Bager E. Hald Allinge	Kaj Jensens Slagterf.orr.
Anna Weber Damefrisørsalon	A. Liljeroth Urmager Allinge	GRØNBECHS HOTEL
ALLINGE APOTEK F. W. Madsen	HUSMODERBØRSEN A. Christiansen Allinge	Johs. Larsen Dame og Herrefrisørsalon
Conrad Hansen Ur- og Guldsmedeforretning	<i>Magasin du Nord</i> FRITZ REUSCH	Esper Hansen's Eftfl. Karen Andersen
ALLINGE SKÆRERI Geert Hansen	C. Larsens Skotøjf.orr. Vestergade Allinge	Aug. Lundgreen Sandvig
Thora Pedersen Modeforretning Allinge	Skræder P. C. Ipsen Tlf. 113 Allinge	Th. Andersens Bageri Sandvig
A. Mauritsen Kiosken Allinge	GÆSTGIVERGAARDEN Th. Christensen Allinge	STRANDHOTELLET Fr. Bidstrup
ZOOLOGISK HAVE	Sander Lind Skræder Tlf. 166 Nørreg. 5	Otto Gornitzka

og Tak for det svundne Aar!

Spøg og Skæmt
til Nytaarsaften...

Hatte, Bordbomber, Knallerter,
Spøg og Skæmt i stort Udvalg.

KIOSKEN

Udsalget

begynder Lørdag den 8. Januar.

Se Annoncen i næste Uge!

Allinge Messe Th. Holm

Fjer

SENGEUDSTYR

Dun

Satin og Nankin til Over- og Underdyner i gode, fjertætte Kval.

Se vore Prøver og forhør Priserne paa færdigmonterede
DYNER - DUNRÆPPER - PUDER
fra en af Landets bedste Fabrikker

Færdigsyede hvide og kulørte Dynebetræk haves altid paa Lager
Uld- og Bomuldstæpper til billige Priser

Dun

Nordlandets Handelshus

Fjer

Godt Nytaar -
og Tak for det svundne Aar.

Axel Mogensen, Tejn

Hvad skal Drengen have paa?

Nordlandets Handelshus har faaet en ny Sending
Plusfour-Benklæder m. Foer i alle Størrelser.

Stort Udvalg i Pullower og Lumber-Jakker,
Overfrakker, Matroshabitter i alle Størrelser.
Et Parti fraserterede Habitter sælges meget billigt.

Nordlandets Handelshus

Magasin du Nord

Det aarlige Udsalg

begynder Lørdag den 8. Januar Kl. 8

Der vil blive fremlagt Vare-Partier
til uhørt billige Priser, og de Varer,
der endnu er tilbage fra min Forgæn-
gers Tid vil blive solgt langt under
deres virkelige Værdi.

Damekonfektion og Kjoler
til ekstra nedsatte Priser,

FRITZ REUSCH

Vi ønsker alle vore Kunder i By og paa Land

et godt, heldbringende Nytaar
med vor bedste Tak for Samhandelen i Aaret, der svandt.

Vi er fremdeles gerne til Tjeneste

NORRLANDETS HANDELSHUS

Servus fortæller om sine Dagbogsoptegnelser og Minder

— Fortsat fra 19. November

Den 5. Juni om Morgenen var Vejret blæsende, og senere hen paa Dagen blev det Østenstorm, som generede mig meget, da Eggen nu var flad og ufrugtbar som en Steppe. Hist og her laa smaa Byer som Oaser omgivet af Haver og levende Hegn. Der er mærkelige klosterlignende, næsten fæstningsagtige Byer, f. Eks. Theresienfeld. Badede i Floden og tog Solbad i Læ af den høje Skrænt. — Den flade Slette gennemkrydses hist og her af Jernbaner eller elektriske Sporveje; smaa Fabriksbyer dukker op, saa Millionbyen kan ikke være langt borte.

Overnattede i Mödling.

Næste Morgen var Byen klædt i Fesdragt. Store katolske Processioner drog gennem Gaderne, gamle Veteraner marcherede op i Uniformer fra Napoleonskrigen, Flagene smeldede i Vinden, Klokkerne ringede til Messe; men jeg har ikke Taalmodighed til at afvente Begivenhedernes Gang, jeg aner Kejserstaden bag det skovrige Højdedrag, og snart staar jeg paa Schönberg og aflægger det kendte gamle Slot et Besøg.

„Schönbrunnen“, det kejserlige Lystslot, er opført af Maria Theresie og meget pragtfuldt (over 1400 Værelser). Den store Park med de stilfuldt klippede Hække og Blomsterrabatter, indeholder en zoologisk og botanisk Have samt flere restaurerede romerske Oldtidsminder, Neptungruppen og den pragtfulde Gloriette med fortrinlig Udsigt ned over Wien.

I Eftermiddagssol gaar jeg gennem den lange Mariahilferstrasse, der som en Aa bugter sig ind til Ringen, Wiens Centrum. Ude i Forstaden havde Gaden endnu bevaret sin gammeldags provinsielle Karakter med knudrede Brosten og fremstaende Huse, fri for moderne Paavirkning, men inde ved Byens Centrum er den up to date og gennemskæres af en Mængde brede, asfalterede Gader.

Paa Grund af Byens uensartede Udvikling, hæmmet af forskellige Tidens Fæstningsanlæg, kunde jeg vanskeligt orientere mig. Udenom den gamle By ligger nemlig brede Boulevarder med udstrakte Parkanlæg og store offentlige Bygninger mellem grønne Træer. Udenom denne Ring ligger de forskellige Forstæder (Bezirks), der hver har sit Nummer og vilkaarlige Afgrænsning. Gaderne her er ret ensartede og savner karakteristiske Bygninger, saa man — selv med et Bykort — har langt vanskeligere ved at finde Vej end i Paris, hvor de monumentale Bygninger er mere fordelt og ved deres karakteristiske Ydre træder frem i Gadelinjen, saa man ikke kan undgaa at lægge Mærke til dem. Men ellers har Wien og Paris mange Lighedspunkter, thi alt, hvad Paris har „muss Wien auch haben“, selv det store, roterende Hjul paa Prateren var en nøjagtig Kopi af Pariserudstillingens — en miniature!

Ved at spørge mig frem, fandt jeg dog snart mit Hotel „Belvedere“, fik afleveret Bagagen, og „feingemacht“ gik jeg om Aftenen ud for at lære lidt af Livet at

kende, saaledes som det former sig i den glade Donaustad.

Wien, Millionbyen, er som en Myretue, bygget tilsyneladende planløst. Gaderne bugter sig ofte ud og ind, snart snævre, skumle, snart brede, lyse med pragtfulde Bygninger. Gaderne skifter stadig Navn, saa man opgiver at studere Navneskilte og kaster sig ud i Vrimslen paa maa og faa. Fra den 57 Meter brede Ringstrasse med Køre- og Ridebaner samt brede Fortov, markeret af skyggefulde Træer, dumper man ind i smalle Sidegader, hvor en kompakt, stadig glidende Menneskestime fører mig videre gennem Grabens prægtige Forretningskvarter, Kohlmarkt eller ud ad Praterstrasse, hvor Ekvipager, Vogne og Biler i lange, sluttede Rækker suser forbi.

Der er Raaben, Skrigen, Raslen og Klirren, Klemten og Sus af elektriske Sporvogne. Bedst er det at holde sig paa Fortovet, tæt op ad Husrækkerne; der er Skygge under store Markiser og Udsigt gennem store Spejlglasruder til al Verdens Herlighed, som kan købes for Penge. Her har man ogsaa Lejlighed til at betragte de smukke Wienerinder, som kaster kokette Blikke i Spejlet og retter paa Frisuren.

Trænger man til at hvile sine trætte Lemmer og orienteres, maa man atter ud i Ringstrasse, hvor der er Bænke under skyggefulde Træer og Udsigt til Hofburg og andre offentlige Bygninger: Operaen, Parlamentet, Kunsthistorisk Museum, Raadhuset etc. Kortet tages frem, og Seværdighederne opnoteres.

Paa Foreningskontoret traf jeg en Dag en Kollega fra Wolfsberg, til hvem jeg havde følt mig særlig knyttet. Han havde ikke haft Arbejde siden Blokaden, det glade Humør var borte. Familien var straks flyttet tilbage til Wien, men Understøttelsen var nu næsten opbrugt. Jeg erindrede hans Hustru og to søde Børn i det lille Hjem i Wolfsberg. Mangen Gang havde jeg der faaet en Passiar og en Kaffetaar; men jeg afslog at besøge dem, vilde bevare det gode Indtryk.

I Skandinavisk Forening traf jeg en Del danske og en norsk Kollega, der havde faaet Beskæftigelse. Han inviterede mig med hjem, hvor han boede hos en Enke, der drev et mindre Pensionat. — Her var saa hyggeligt og rart, at jeg straks flyttede derhen. Fruen havde to Døtre. Den yngste, Käthe, var meget sympatetisk; der var noget frimodigt, djærvt over hele hendes lille Person, en Lige-fremhed, der tidt virkede komisk, men hurtigt førte til godt Kammeratskab. Vi havde fælles Interesser, og Käthe afsaa megen af sin Tid for at følge mig rundt paa Museer og andre af Wiens Seværdigheder, saa det varede ikke længe førend vi var fortrolige.

Hendes impulsive Væsen gav sig ofte mærkelige Udslag, som da vi en Dag stod overfor et antikt Maleri, forestillende Dommen, naivt, med Djævle, der drev Menneskene ned i Skærsildens Hel-

vede. Det virkede uhyggeligt og gjorde saa stærkt Indtryk paa Käthe, at hun fik ondt.

Jeg fulgte hende ud i Parken, hvor vi satte os paa en Bænk.

„Servus“, sagde hun, „hvad er Livet egentlig for os Proletarer andet end en brutal Kamp for Tilværelsen, en Kæde af Lidelser fra vor Fødsel, til Døden gør en Ende paa vor jordiske Tilværelse, — og saa er vore Lidelser maa-ske endda ikke endt — vor Sjæl skal martres videre og lutres i Skærsildens Flamme.“

„Se dog lysere paa Tilværelsen, Käthe. Hvor fattigt end Livet er, det har dog sine smaa Glæder; det gælder blot om at faa Øje paa dem og fastholde dem. Glæd dig over Naturen, over alt, hvad du synes er smukt og godt — bevar de gode Minder —“

„Minder?“ — hun saa tankefuld ud for sig. „Jeg mindes en kort, lykkelig Barndom — saa døde min Far og der kom trange Tider. — Moders Slid for at holde Hjemmet oppe — vort Liv i Baggaardens Uhygge. — Vi Børn maatte efter Evne hjælpe til, og det er først nu, vi har faaet det nogenlunde taaleligt. Men hvad med Fremtiden? — Maaske kan der dryppe lidt Lykke ned til mig. Jeg kan møde en ung Mand, som elsker mig. Vi gifter os og sætter Bø, faar maaske Børn; men hvor længe vil det vare? Kampen for Tilværelsen er haard. Maaske bliver han arbejdsløs og maa rejse ud, for at finde noget andet, maaske bliver han syg og dør, ligesom Far! — Vi sulter og lider til Fortvielsen tager overhaand, dræber al Fornuft — og jeg ser kun en Udvej bort fra Elendigheden — Floden, der river alt med sig og fører det bort. Men min omtaa-gede Sjæl har syndet, jeg dræber jo mig selv og Børnene, Skærsildens Pinsler er mig vis — og det var som jeg saa mig selv deroppe paa Billedet, bleg, udtæret og knuget af Smerter gaa Undergangen imøde.“

„Käthe“, sagde jeg bekymret, „du maa være træt og overnervøs i Dag. Jeg lægger vist altfor meget Beslag paa din Tid, og saa sidder du oppe og syer om Nat-ten, for at indvinde det forsømte. Vær nu en fornuftig Pige og lad dig ikke skræmme af et Billede fra Middelalderens Barbari. Du er jo en tapper lille Pige — har du glemt dit ellers saa glade Wienerhumør?“

Men Käthe var forstemt Resten af Dagen.

En anden Dag sagde hun: „Servus“, jeg drømte i Nat at du havde faaet Beskæftigelse her i Wien — det var i en stor Bygning over Gaarden, og hver Aften kom jeg og hentede dig.“

Jeg slog det hen i Spøg og sagde „Du ved jo godt, at jeg vil ned til Tyrkiet, hvis jeg da ikke bliver i Ungarn. — Ungarinderne er saa smukke — har store, drømmende Øjne og er deres Mænd meget hengivne. Jeg har hørt at Øst-rikerne fortrinsvis søger sig deres Hustru dernede fra — kender selv nogle Eksempler.“

„Ungarinderne“, udbød hun for-arget, „drømmer ogsaa deres Tid bort, de er lade og dovne, kan ingen Ting. Tyrkerne har i Aar-hundreder hentet Haremsdamer blandt dem — Haremet har stemplet dem.“

Hun blev tvær og mut, og det hjalp ikke paa Humøret at Johnson, Nordmanden, efter Spisetid arrangerede en Udflugt til Prateren. Vi drev ned over Ferdinandsbroen og Praterstrasse, forbi det store Tegethoffdenkmal, der flammede i Aftensol, og derfra ind i Praterens Forlystelsesafdeling mellem Boder

og Telte, Bazarer og Marionette-teatre, Menagerier, Karuseller og Luftgynger, Skydebaner og Kraftprøver. — Nordmanden var opsat paa at „lave Fest“, men det var altfor tidligt endnu. — Saa gik vi gennem Alleen bag Teltene og saa Gøglerlivet fra Vrangside, hvor brogede Pjalter hang til Tørring, hvor der flød med Papir og Skrammel, og hvor den smukke Kolumbine bankede sine snavsede Unger, medens Pjerrot kneb sig et ekstra Glas til Aftensmaden.

Der var ikke hyggeligt. — Vi fulgte saa Vejen ud til Donaus nyindrettede Leje. Mellem mægtige Stenkajer hastede den lerede Strøm fremad, nedad mod Syd gennem Ungarns Sletter. Oppe fra den mægtige Jernbro, som fører over Floden, havde vi en vid Udsigt og stod længe tavse.

„Hvorfor hedder det egentlig den smukke blaa Donau“, spurgte jeg, „den er jo nærmest skidden-graa!“

„Det afhænger ganske af de Øjne, med hvilke vi ser“, sagde Käthe stille. „Alt her i Livet har jo to Sider, en ret og en vrang. I Dag betragter vi vist kun Vrang-siden.“

Fortsættes i næste Nr.

Mor, her tilbydes

nye Emaljegylder,
Staalgylder

af anden Sortering
til smaa Penge.

Alt til Køkkenet kan
fornyes af alle de nye
Sendinger, som sælges

**Nordlandets
Handelshus.**

Personkørsel

udføres med
7 Personers lukket Vogn.

V. Pedersen, Turisthotellet,
Tlf. Sandvig 8.

Hasle Kalkværk

Brændt Kalk
Læsket Kalk
Cementsten

Tlf. Hasle 27

Nordbornholms Adressefortegnelse!

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. Tlf. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Pedersen, P., Nørreg, All. Tlf. 69

Bygningsnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5y

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjoller Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmænd

Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Malermestre

Jacobsen Ludv, Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge. Tlf. 5

Modeforetning

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Sander Lind, Nørreg. Tlf. All. 166.

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge. Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All.-Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4, Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælast og Tømmer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Teglværk

M. Bloch Tlf. Allinge 127
Mursten, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Liljeroth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Sønderg. Allinge

Vognmænd

Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Munch, Humledal, Tlf. Rø 46 v
7 Personers Vogn

De nye Overfrakker og Stortrøjer er nu hjemkommet, baade i blaa og Kulørte, i moderne og gode Kvaliteter.

Alle mine færdigsyede Klædninger udsælges til billige Priser, da jeg ikke vil føre det mere, da Moderne skifter saa ofte. Ekstra Benklæder. Arbejdstøj. Hatte og Huer og alt, hvad der henhører til Herrekvipering føres i bedste Kvaliteter. — Kjøletøj, Bomuldstøj samt alt hvad der henhører til en velassorteret Manufakturhandel. Uldtæpper, Trikotage og Garn er, hvad enhver ved, det bedste og billigste hos

Jens Hansen Tlf. 29.

Strikkede Klude og Uld
købes til højeste Pris. — Leverandør til Landbrugslotteriet